

Mevcut Bölgesel ve Uluslararası Zorlukların Gölgesinde Ürdün'ü Nasıl Bir Gelecek Bekliyor?

Giriş:

Bir zamanlar Türkiye, Suudi Arabistan, Yemen, Irak, Mısır ve hatta Libya gibi ülkeler tamamen İngiliz nüfuzuna tabiydi.

“İngiltere'nin Ortadoğu'yu stratejik olarak kontrol etme arzusunun arkasındaki temel dürtü, başlangıçta Mısır'dan İran'a kadar uzanan bir toprak kuşağını kontrol altına alarak Avrupa'yı Hindistan'a bağlayan yola tahakküm edebilmektir.” (“Çölün Efendileri: Yirminci Yüzyılın Ortalarında Ortadoğu Üzerindeki Amerikan-İngiliz Çatışması” kitabının girişinden. Yazarı: James Barr.)

Bugün ise bunların hepsi tarih oldu; zira bu ülkelerin rejimlerinin tamamının Amerika Birleşik Devletleri'nin çizgisinde yürüdüklerini ve Amerika'nın Ortadoğu bölgesi üzerindeki hegemonyası projesine dahil olduklarını ve bunlara Suriye, Lübnan, Afganistan, Pakistan gibi bölge ve çevredeki diğer ülkelerin eklendiğini görmekteyiz; burada Yahudi varlığının işgali altında olan Filistin otoritesinin geçici olarak Amerikan “iki devletli çözüm” vehmiyle yaşamaya boyun eğmesinden bahsedilmiyor.

Türkiye ve İran'ın bölgede, özellikle de Irak ve Suriye'de ve onlardan önce de Afganistan'da ABD gündemi lehine önemli bölgesel roller oynadığı bir dönemde Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi İngiliz ajanı olan ülkelerin de sanki ajanlara yakınlaşmak saatlik bir görevmiş gibi Amerika ve politikalarına ayak uydurmak ve ajanlarla birçok münasebetle koordinasyon kurmamak zorunda kaldıklarını görmekteyiz; dolayısıyla tek kutuplu bir dünyanın gölgesinde Amerika, bölgesel ve uluslararası düzeyde bir oldubitti politikası dayatmakta ısrar ediyor, bölgeye açgözlülükle bakıyor ve pasta paylaşımı mantığını reddediyor.

Amerika ile birlikte hareket etmek bir tercih mi yoksa bir zorunluluk mu?

Bu yeni jeopolitik veriler (İngiliz politika laboratuvarı) Ürdün'ü, yukarıda adı geçen tüm bu ülkeler arasında değirmen taşının göbeğine, dahası “fırtınaya boyun eğmeyi” devletin resmi politikası haline getiren güçlü bir rüzgârın önüne yerleştirildi; Ürdün'ün bu Amerikan yanlısı ülkeler arasındaki konumunu gösteren haritaya bir bakış, İngiltere'nin uluslararası etkisinin önemli ölçüde azaldığı bir dönemde bu küçük ülkenin yöneldiği siyasi izolasyonun gerçekliğini anlamak için yeterlidir.

Ümmetle, onun enerjileri ve sadık liderleriyle yakınlaşmak ve bölgede oluşan stratejik boşluğu dolduracak, onu kurtaracak, İslam ile sömürgeci müdahalelerden koruyacak ve yabancı varlığı ortadan kaldıracak gerçek bir proje aramak yerine, evet tüm bunların yerine bu izolasyonu kırmak için bizzat Ürdün rejimi, İran takıntısını istismar eden ve Irak ile Suriye'nin İran'ın kolları tarafından parçalanması senaryosunu hazırlayan İran takıntısından yararlanan ve Irak ile Suriye'nin İran silahları eliyle parçalanması senaryosunu uyduran Amerika'ya uymak zorunda kaldı. Böylece Ürdün Kralı'nı ve çevresindekileri aşıl原因an İngiliz kurnazlığının zihniyetiyle artan dış baskıyı hafifletmek ve içeride biriken sosyal ve ekonomik krizler ışığında İran'ın kötülüklerini püskürtmek umuduyla artan Amerikan arzularının bir kısmını yerine getirmesine ek olarak su ve doğalgaz almak için Yahudi varlığına yalvarıyor.

Ürdün, İŞİD'e karşı ABD liderliğindeki uluslararası koalisyona erken bir vakitte dahil oldu ve Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Ayman Safadi, kuruluşundan on yıl sonra Ürdün'ün bu koalisyonda aktif bir ortak olarak kalacağını ve bunun yanı sıra Orta Doğu'da İŞİD'e karşı askeri operasyonlara öncülük etmek için 2017'den beri binlerce ABD askerinin konuşlandırıldığı Muvaffak Saltı (Mavi) Hava Üssü'ne ev sahipliği yaptığını vurguladı. Sonra

bu ilişkiler, Kral'ın ABD Savunma Bakanı ile yaptığı görüşmenin ardından Mart 2023'te bir savunma işbirliği anlaşmasının etkinleştirilmesiyle doruğa ulaştı; bu anlaşma, Aksa Tufanı öncesinde ve sırasında Ürdün-Amerikan askeri koordinasyonu için de bir giriş noktası oluşturdu. Ayrıca Ürdün, İran araçlarının olası bir saldırısı korkusuyla Amerika'dan daha fazla "Patriot" hava savunma sistemi gönderilmesini talep etti; buna ek olarak Amerikan kuvvetlerinin, Ürdün'ün kuzeydoğusunda, özellikle de bazılarının el-Tanf Üssü için bir "destek noktası" olarak gördüğü Irak ve Suriye ile ortak sınır üzerinde 55. Bölge'de konuşlandırılmasını talep etti.

Böylece Ürdün, Amerika'nın askeri olarak denetlediği bir bölgede yumuşak bir taraf haline geldi. Ekonomik düzeye gelince; bu yılın başlarında Ürdün, iddia edilen reformları desteklemek için Uluslararası Para Fonu'ndan (Amerika'nın hükümetlere ekonomik suikast düzenleme aracı) dört yıllık süre boyunca 1,2 milyar Dolar değerinde yeni bir kredi aldı.

Bütün bunlardan Amerika'nın, bölgede gerilimin tırmanmasıyla birlikte Ürdün'ü zayıflatan, onun dokunulmazlığını kaybettiren ve onu fırtınanın tam ortasına bırakan bir takım anlaşma ve politikaları dayattıktan sonra Ürdün'ün çevresini bölgesel olarak kuşatmayı, onun rolünü sınırlamayı ve kaderini yardımlara bağlamayı başardığı ortaya çıkmaktadır; tabii şayet ileride onu, yöneticilerinin burunlarının sürtünmesine rağmen Beyaz Saray liderlerinin emirlerine boyun eğmeye zorlamazsa.

İleriye doğru kaçış politikası

Bu aşağılayıcı teslimiyetin boyutuna rağmen Ürdün yöneticileri, resmi medya borazanları aracılığıyla ileriye doğru kaçış politikası uygulamakta ve Haşimi bilgelikliğini ve "Ürdün devletinin" ve gelecekteki ordusunun zihniyetini terennüm etmek ve (Majesteleri Kral) ve onun bilge(!) liderliği, olumsuz etkilerine en ufak bir şekilde dikkat etmeksizin kahraman geçit törenlerinin ve beyaz operasyonlarının borazanlığını yapan tüm popülist uyuşturucu silahlarını kullanmak yoluyla insanları daha çok aptal yerine koymakta ısrar ediyor. Öte yandan dahili durumlar çeşitli düzeylerde bozulmakta ve değişim savunucularına, özellikle de ideolojik İslami proje taşıyıcılarına yönelik kısıtlama dalgası yükselmektedir; zira bu durum, son zamanlarda Hizb-ut Tahrir üyeleri ve birçok aktivist gibi Ürdün'deki düşünce ve kanaat önderlerinin kasıtlı olarak tutuklanması yoluyla pratik olarak tercüme edilmektedir; dolayısıyla tüm bunların gerektirdiği fikri ve siyasi iflasla, siyasi muhaliflerine darbe indirmek ve tüm değişim davetçilerini bastırmak için devletin cihazları kullanılmakta olup ülke üzerindeki güvenlik kontrolünü sıkılaştırmak için düşman elçilikleriyle koordinasyon kuran da aynı cihazlardır. Böylece çökmekte olan rejimin imajını ve Kralı çevreleyen aura ve onun hayali başarılarından kaynaklanan siyasi sıradanlık durumuyla yetinmeyip aksine çöküş anına doğru geri sayımı başlatan başarısız devletin bocalamalarını tamamlayan tüm faktörler bir araya gelmiştir.

Rejim, halkçı hareketin karşısındadır

Bu faktörler rejimi, ya şokları bastırıp sokak hareketini kontrol altına almak için saha liderlerini görevlendirmeye çalışarak ya da kırmızı çizgileri aşanları tutuklayarak varlığını tehdit eden her halk hareketini kontrol altına almaya sevk etmektedir. Dolayısıyla rejim, orduların harekete geçme çağrısı gibi (Allah korusun!) onu rahatsız eden ve utandıran sloganlar atılarak ve çağrılar yapılarak işlerin rejimin hesaplarının dışına çıkmamasını sağlayacak bir güvenlik yaklaşımı yoluyla hareketin tavanının kendi ebatlarına dönüşmesini kontrol etmeye devam edecektir.

Öte yandan halkçı hareketler İslamcılarını ön plana çıkarmak için bir vesiledir; burada İslami hareketlerin, özellikle rejimin Amerikan otoriterliği ilkesine karşı muhalefetini paylaştığı için hareketin ülkenin güvenliğini sağlama konusunda istekli olduğu bir zamanda hükümetin başarısızlıklarını paylaşmaya veya rejimin ve bakanlarının yüklerini taşımaya sürüklenmesinden korkuluyor. Dolayısıyla bu tür açık siyasi manevralarla Ürdün'deki derin

devlet, İngilizlere aleni hizmet etme konusundaki çaresizliği ile artan Amerikan baskısına zorla boyun eğme arasında gidip gelen rejimi mevcut ve aşınmış versiyonuyla istikrara kavuşturmak amacıyla İslamcılara bazı siyasi tuzaklar kurmaya çalışıyor.

Ürdün sokaklarının Gazze'ye destek ve Filistin kanının intikamı yönündeki talepleri ile rejimin bu hareketi devletin çıkarı için kullanmak istediği şey arasında İslami proje taşıyıcılarının, bu rejimin birikmiş suçlarına sessiz kalınması veya ona can simidi uzatılması tehlikesine dikkat etmesi çok önemlidir; zira özellikle ulus devletle ve Sykes-Picot ahırlarıyla uyum içinde olduğu net bir şekilde ortaya çıktığından dolayı ölmek üzereyken bu, her zamankinden daha fazla birlik arayışında olan ümmetin özlemlerinin seviyesine yükselen bir çözüm değildir. Zira halkların devrimci durumuyla ve ümmetin evlatlarının kanıyla yazdığı zafer ve iktidar bağlamıyla çatışan bu işlevsel rejimlerin geçerliliği sona ermiştir. Bunun yanı sıra ulusal projeler, şerî hükümler ve İslami referansla çalışmaktadır; zira İslam, Allah'ın indiklerinden başka bir yönetimin gölgesinde mülkiyeti ve krala itaati onaylamak için değil, kulları kullara ibadet etmekten kurtarıp kulların Rabbine itaat etmeye kavuşturmak için gelmiştir.

Sonra savaş öncesinde ve sırasında varlığa doğru Ürdün aracılığıyla geçen bir kara köprüsünün olduğunun teyit edilmesine ve videolara ve göz tanıklıklarına göre Gazze'deki halkımızın sürekli bombalanmasına rağmen, bunların gerektirdiği tüm ihanetlerin tanımlanması, "Domates kralını" büyük ihanet suçlamasıyla muhasebe etmekten muaf tutmaz. Aynı zamanda bu, Ürdün parlamentosu milletvekili Hasan er-Riyati tarafından 06/04/2024 tarihinde El Cezire'ye teyit edilmiştir; Zira Başbakan Bisher Al-Khasawneh'e bu yolun detaylarına ilişkin sorular yönelmiştir; tüm bunlara rağmen ülkenin güvenliğini hedef alan bir komplo bahane ederek kendisini sorumluluk ve hesap vermektan muaf tutan rejim, halkçı harekete el koymak ve hareketin rejimi bulandıran her şeyden arınmış bir şekilde devam etmesi için yüzlerce aktivisti tutuklayarak rejime ihanet eden "kakofoni" sesleri bastırmak ya da rejim öyle istediği için devletin kurumlarını kullanmaya devam etmektedir!

Ürdün rejimi, bu ucuz yöntemlerle, ihanetinin kokusu doğu ve batıdaki ümmetin evlatlarının burunlarının direklerini sızlatmasına rağmen özellikle İslami ruha sahip olanlar olmak üzere her muhalif sesi hedef almakta ve her türlü rejim değişikliğine davet edenleri bastırmakta ısrar etmektedir; zira Mısır rejimi Yahudi varlığının güvenliğini koruma suçuna ortak olmakta ve onunla bugüne kadar yapılan ihanet anlaşmalarının yükünü paylaşmaktadır; dolayısıyla Birincisi Vadi Arabe'ye, ikincisi Camp David'e sınımsız sarılarak bunlardan her birinin ülkenin istikrarını garanti eden ulusal sabitelerden biri olduğunu düşünmektedir; tıpkı Yahudi varlığının hükümetinin lideri Netanyahu ile nezaket ziyaretlerinin günahlarını paylaştığı gibi.

Hayati sorular ve açık cevaplar

Burada akli olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bazı sorular sormamız bizim için önemlidir:

Kendisi hakkında hiçbir kararı olmayan bir ülkede bazıları hangi istikrarı savunuyor acaba? Durumun bu şekilde istikrara kavuşması mı Allah'a, Resulüne ve müminlere ihanettir, yoksa sömürgecilikten kurtulmaya ve hain barış anlaşmalarına son vermeye davet etmek, fitne darbelerinden bir darbe ve ülkeyi ve güvenliğini istikrarsızlaştıracak kaosa doğru itilmek midir?! Bu, Ürdün'deki sefil rejim ile diğer facir rejimlerin tekrarlayıp durduğu aynı bozuk plaklar değil midir?

Buradaki en önemli soru şudur; Ürdün ordusu ne zaman Mescid-i Aksa'nın özgürleştirilmesi denkleminin bir parçası olacak?! Yoksa "Filistin davasına" hizmet etmek ve kendilerini acı ve zararın takip ettiği Ürdün uyruklu Filistinlilere sadaka vermek, Ürdün ordusunu cihad ilan etme ve kurtuluş için seferber olma şeklindeki şerî görevinden muaf mı tutuyor?! Bazı Arap başkentlerindeki Hamas siyasi liderlerinden Ürdün rejimini destekleyecek bir pozisyon elde etmesi, insanların zihinlerini orduların askeri hareketinden uzaklaştıran bazı havadan yardımlara maruz kalmaları gerçeğini değiştirecek mi?

Cevap meçhul değil bilinmektedir; özellikle de Gazze'deki mücahidlerin, Yahudi varlığının askeri hedeflerine ulaşmaktan aciz kalması karşısında bölge orduları için bir argüman olmasının ardından. Zira ümmet içindeki her akli başında birisi, şayet ümmetin ordularından bir ordunun Yahudilerle savaşmasına izin verilip öğle saatlerinde kordon ülkelerinden birinden harekete geçilmiş olsaydı, Allah'ın izni ve yardımıyla ikinci namazı Mescid-i Aksa'da kılınabilirdi.

Peki durum, kontrol altında mı?

Belki durum şu anda kontrol altındadır ya da parçalanmış rejimin borazanları bunu teşvik etmektedir; ancak yakın gelecekte beklenen, Ürdün rejiminin aşırılıklarının katlanarak artması, hata ve yanlışlarının çoğalması, kafa karışıklığının artması, dolayısıyla lanetlerin onu takip etmesi ve Allah'ın izniyle amellerinin kötülüğünün içine düşmesi olacaktır. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Halbuki kişi kazdığı kuyuya kendi düşer.”** [Fatır 43] Bu işbirlikçi rejimler muadillerinin başına gelenlerden ders almadığı sürece durumun kötüleşmesi, Ürdün rejiminin aşamayı yönetmedeki başarısızlığını askıya almasına, İran'ın portmantosuna ve araçlarına, gerekirse Hamas'a meydan okumasına ve İran destekçisine yönelik bir dizi sözlü füze fırlatmasına neden olacaktır. Bu aynı zamanda varlığın da çıkarınadır; zira Ürdün'de Hükümet Sözcüsü ve İletişim Bakanı Muhannet Mubaydin'in Hamas liderlerine yönelik açıklamaları bunun sadece bir örneğidir.

Rejimin içerdeki destekçilerine gelince; belki de onları, elektronik sineklerin propagandasını yapmaya başladığı gibi başkent Amman'dan başlayarak Arap Baharının ikinci versiyonunu üretmek isteyen bir Amerikan komplosunun kurbanı olduğuna ikna etmeye çalışıyor; ama kesin olan şu ki, Allah'ın izniyle oluşmaya başlayan ümmet tufanı, iflasını ve acizliğini ilan eden tüm bu hain ve ajan rejimleri silip süpürecektir; çünkü onlar, Hilafetin yıkılmasından bu yana siyasi komplo ve şarlatanlığın sembolleri olup bugün de öldürme, yok etme ve yerinden etme eylemlerini denetleyenlerin suç ortaklarıdır; dahası onlar, Yahudilerin güvenliğini koruyan gerçek demir kubbelerdir. Bu nedenle Ürdün'ün güvenliği ve istikrarı açısından en tehlikeli taraf, ümmetin düşmanlarıyla koordinasyon içinde olan taraftır; zira bu taraf, Yahudilerle ittifak kuruyor, ülkeyi Haçlı sömürgeciliğine altın bir tepside sunuyor ve Ürdün toprakları, Yahudi varlığına yönelik füze ve insansız hava araçlarının durdurulması karşılığında askeri üsler ve Müslümanlara yönelik casusluk yuvaları için kullanılıyor.

Sonuç olarak Müslüman Ürdün halkının, asrın düşmanlarının ve deccallarının üzerine üşüştüğü ümmetin tarihinin bu belirleyici anında seçeceği siyasi sonuçlar ne olursa olsun bizim, mevcut siyasi durumu okurken İslam ümmetinin mübarek Mescid-i Aksa'yı özgürleştirmek için bir adım olarak hazırlandığı ve Yahudi varlığının varlığını ortadan kaldırmaya muktedir olan Raşidi Hilafet Devleti'nin temsil ettiği İslam Devleti projesi ile bu melez varlığın bölgede kalmasını şart koşan, bunu hayati bir gereklilik ve stratejik bir çıkar olarak değerlendiren ve bu yüzden ona devasa paralar tahsis den ve savaş gemileri getiren Amerika'nın hegemonya projesinin arasındaki medeniyet savaşının doğasını gözden kaçırmamalıyız. Dolayısıyla bu çatışmanın gerçekliğini gözetmeyen tüm birliktelik, kurtuluş savaşını ve ümmetin adamlarının Allah'ın vaadini yerine getirmekle ve Allah yolunda cihad ederek Yahudi varlığını kökünden söküp atmakla meşgul olmasını geciktiren küfür güçleriyle olan bir birlikteliktir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlûp olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır.”** [Enfal 36]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mühendis Visam Atrâş – Tunus